

[Holger Larsen.]

arbejdsløse unge. Hvis vi fordyber os i problemerne, finder vi, at der er brug nok for hele det apparat, vi har, men det har ingen beskæftiget sig med, og det var det, jeg søgte at påvise. Jeg håber, vi i udvalget kan få et frugtbart arbejde om dette problem.

Det er fuldkommen ved siden af, at ungdomsudvalget ikke har villet være med til besparelser. Jeg vil erindre om, at da spørgsmålet blev forelagt, om der var mulighed for på et eller andet område at spare på denne foranstaltning, var man i ungdomsudvalget positivt indstillet heroverfor og sagde, at hvis nogle af de faste funktionærer på skolerne kunne erstattes med arbejdskraft f. eks. fra skovvæsenet, som kunne bruges, selvom den ikke var så god som den, vi havde, var vi villige til at se derpå. Således gav det samlede ungdomsudvalg tilslutning til, at vi ikke skulle være flottenheimere i den forstand, men vi ville blot sikre os at have apparatet til de opgaver, der forelå, og sikre os apparatet i den udstrækning, hvori det kunne fungere.

Den højtærede minister havde et møde med ungdomsudvalget, hvor vi enedes om, selvom det gjorde os ondt, og selvom vi mente, der var brug for de 8 skoler, at stille en skole til rådighed for civilforsvaret, som stod og skulle bruge lokale, således at apparatet blev på 7 skoler. Nu siger ministeren, at man gerne vil have en skole til stillet til rådighed, og ligesom lader offentligheden og tinget få indtryk af, at man derudover har skåret 3 skoler væk til brug ved omskoling. Angående de 3 skoler, som vi stiller til rådighed for omskoling, vil jeg sige, at vi for min skyld godt kunne stille alle skolerne til rådighed for omskoling i den periode, hvor de ikke bruges til deres egentlige opgave overfor de arbejdsløse unge, således at der ikke her var tale om, at man afskrev skolerne helt og lod dem gå over til andet formål, men benyttede apparatet i den døde tid til den nye opgave, som omskoling er, og således at det som foreslået af udvalget stod til rådighed og kunne tages ind til sin normale opgave for de unge, hvis der kom stor ungdomsarbejdsløshed igen. Det er vi slet ikke uenige om. Man skal blot ikke lægge det op, som det er gjort af flere af de ærede ordførere, som om det rådgivende udvalg ikke på et tidligere tidspunkt har sagt til om, at nu var det galt; vi ville i oktober 1950 stå med et så lille antal unge arbejdsledige, at der ikke var brug for hele apparatet. Jeg vil gerne minde om, at vi i januar 1950 havde 826

unge ledige, der havde et sådant antal dage, at de var henvisningspligtige, og at vi de to foregående år havde frivillige på skolen, at vi i februar havde 990, som var henvisningspligtige. Vi havde i februar i fjor et tal på 2 223 unge ledige arbejdsmænd mellem 18 og 25 år. Ingen kan vel komme og forlange af os, at vi skulle tro, at når vi nåede næste vinter, var det hele forbi. Nej, tværtimod, vore tanker drejede sig om, at nu havde de unge været med i demonstrationstog overfor byråd og krævet både det ene og det andet. Vi mente, det var meningsløst, når vi havde disse foranstaltninger, at betale understøttelse, og sagde: nej, lad os få de unge ud på skolerne! Det, der faktisk foresvævede os, da vi gik med til at lade tvangshenvisningsreglen sætte i kraft i oktober, var, at vi hellere end at give understøttelse ville have de unge ud i disse foretagender.

Det er fuldkommen ved siden af, når det ærede medlem hr. Hans Hansen (Baagø) siger: jeg forstår godt, at der er så mange gengangere ude på skolerne, for det er jo en hel paradistilværelse, de fører. Ærede ordfører, jeg håber, at det udvalg, der bliver nedsat, kan komme ud at se skolerne, se, hvad det er, de unge beskæftiger sig med. Det er ikke sådan, at man går rundt og giver dem penge. De er i arbejde fra om morgenen tidligt. De har 36 timers arbejde, 18 timers undervisning og i aften timerne frivillig undervisning. Disse unge mennesker laver et stykke arbejde; det er ikke noget hotelophold. De, der har set disse skoler — det gælder ærede medlemmer af dette ting, det gælder fagforeningsfolk, folk fra erhvervslivet og pressens repræsentanter, som vi har åbent for —, har beundret, at man kunne få de unge, som i mange tilfælde kom her fra København, til at gå ude på heden og slæbe i den grad, som tilfældet er. Jeg håber, vi vil kunne komme derud netop på et tidspunkt, hvor de unge er beskæftiget, således at man kan få øjnene åbnet for, hvad det i grunden er, der foregår på skolerne.

Jeg synes, at de ærede ordførere, der har talt, i nogen grad mangler indsigt i det arbejde, der er udført. Det er muligt, at vi, når de har set det, kan komme på talefod og på grundlag af det kendskab, man må have til det apparat, der eksisterer, da kan begynde at snakke om tingene.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensens): Det ærede medlem hr. Holger Larsen synes at have misforstået min stilling i denne sag. Jeg har ikke rettet noget som